

Blikdaaser indpakkede Smør sælges til langt højere Priser end Smør i Kistager. Jeg tror, at der nu ikke sælges 60,000 Drikler om Aaret, saa at Indpakningen i Daaser vistnok er voksende, og det bliver ikke saa lille en Del, der indpakkes, naar man anslaar hele Salget, derunder indbefattet Transitzsmørret, til henved 90 Mill. Pund Smør. Jeg tror, at en Lov, der ikke indbefatter hele Produktionen, ikke kan siges at have afgørende Betydning, naar man tager Produktionen under et som en Nationalproduktion, og det er dog nok Meningen med Loven at udhæve, at dansk Smør er noget nationalt for os og derfor trænger til den Udmærkelse, som denne Lov i dette Tilfælde ogsaa skal give det; det er jo til Køberne i England, vi skulle stemple det. Jeg tror af disse forskellige Grunde, at man maa tage med Forsigtighed paa det foreliggende Lovforslag og holde sig til, at Handelen nu er i et nogenlunde godt Spor. Der er ogsaa blevet nævnt flere Gange under den foregaaende Diskussion, at man maa tage bestemt Stilling til det svenste Smør, og der skal jeg kun udtale som min Overbevisning, at jeg tror ikke, man kan gaa saa vidt, som den sidste ærede Taler for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) nu synes at forment, at man kan arbejde hen til Overenskomst med Sverige og til Ligestilling, thi jeg finder, det er et Slag i Ruffen at udtale Duffer i den Retning paa en Tid, hvor Sverige bestandig mere og mere isolerer sig, omgiver sig med Toldmure og tager Beskyttelsesforholdsregler netop lige over for os. Jeg tror, man kan udtale, at Sverige staar i et bestemt Mødsætningsforhold og Konkurrenceforhold til den danske Handel ikke blot med Hensyn til Smørret, men næsten paa ethvert Omraade, jeg behøver ikke at minde om den svenske Indførselstold paa Heste, men jeg vil kun hævde, at Sverige i enhver Henseende søger at konkurrere med os og opnaa betydelige Fordele over for os. Jeg tror derfor ikke, at man netop skal arbejde hen til noget, der maaske kan stille Sverige endnu langt bedre end os, og det tror jeg i Sighed med den sidste ærede Taler netop vil blive Tilfældet, hvis man vedtager det foreliggende Lovforslag. Sverige har jo ikke saa lidt Afsetning til Danmark ogsaa af Mejeriprodukter. Jeg kan nævne, at man her til Kjøbenhavn indfører en 6 Millioner Pund Mælk om Aaret. Forudsat at Mælken er god — den er jo betegnet som fed og god — saa er det jo en Fordel for Kjøbenhavn, men det er ikke nogen Fordel for de danske Mejeriproducenter; forudsat at Mælken tillige er sund, mener jeg heller ikke, at man skal træffe nogen som helst Foran-

staltning til at forhindre en saadan Indførsel. Derfor mener jeg dog ikke, at man under saadanne fattigste Forhold behøver at gøre noget, som vil arbejde vore Naboer og Konkurrenter i Hænderne, men at man med stor Forsigtighed skal tage paa det foreliggende Lovforslag og vel overveje, om der derigenem vil opnaas noget væsentligt godt for Landmændene, eller om man ikke en Tid lang skulde se Forholdene an og dvæle ved Forholdene, som de ere nu.

Indenrigsministeren (Ingerslev):

Det viser sig jo, at man her bevæger sig paa et noget usikkert Omraade, og at der er ikke ringe Uenighed fra de forskellige Sider om denne Sag, og det finder jeg ganske naturligt, for det er et meget vanskeligt Emne, man her vil løsgive om paa den Maade, her er sket. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (N. S. Larsen) begyndte med at henvise til det Regeringslovsforslag, der foreligger i det andet Ting, om Straf for Bruken af urigtige Væremærker, og mente, at det her foreliggende Lovforslag gik væsentlig ud paa det samme som Regeringsforslaget — ret forsigtig sagde den ærede Ordfører, at det gik dog noget videre. Efter min Mening gaar det overmaade langt videre end Regeringsforslaget, det ville vi ogsaa nok blive enige om. Regeringsforslaget gaar ud paa, at den som paa Væremærket, der faldholbes, eller paa deres Indpakning anbringer en Betegnelse, der indeholder en urigtig Angivelse med Hensyn til Væremærkets Frembringelses- eller Tilvirkningssted eller dens Art, Stof eller Tilvirkningsmaade, saa vel som den, der indfører, handler med den Væremærket, straffes. Her er udtømmende sagt, at Væremærket skal føre sit sande Flag. Ved denne Bestemmelse ville udenlandske Væremærker være afstaaende fra at gaa under dansk Mærke. Jeg maa tilføje, at den engelske Lov, som forlanger, at Væremærket skal betegnes fra Tilvirkningsstedet eller i alt Fald ikke tilstedes, at der kommer en Betegnelse derpaa, der gaar derimod, gaar ganske i samme Retning. Og naar man nu mener, at der gaar en Del svenst Smør — nogle mene mere, andre mene mindre — fra Kjøbenhavn som dansk Smør, saa benægter jeg det. Det kan være, at det skete for nogle Aar siden, men det sker ikke nu. Der kan naturligvis være Undtagelser, men der er ingen Fare i den Retning. Derfor er en Del af det, man sagde for at faa det afværget, for saa vidt ufornødent, for det er allerede faktisk afværget, og det vil blive rettelig afværget ved det Regeringsforslag, der ligger i det andet Ting, og som jeg haaber snart kommer